

Ca-Nostra

*** ANY SETÉ.—NÚM. 526 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 29 DE AGOST DE 1914 ***

PIO X

El Papa Pio X, la mort del qual plora desconsolada l'Església Catòlica, es deia Josep Sarto. Nasqué a la ciutat de Riese el 2 de juny de 1855, de humil família artesana, sentint ja desde nin inclinació a la carrera sacerdotal. Essent encara molt jove fou nomenat bisbe, seguint durant la seva vida varies diòcesis, essent la darretera la de Venècia, d'on fou Patriarca.

El Còncil·le, reunit a la mort de Lleó XIII, el nomenà Papa el 4 d'agost de 1903, prenent per nom Pio X i per lema el de la profecia de Sant Malaquies «Ignis Ardens», essent coronat entre grans aclamacions el 9 del mateix mes d'agost.

El difunt Sant Pare era de caràcter apacible i bondados, ensemps que enèrgic, i il·luminat per gran prudència i sabiesa.

A la diòcesi de Venècia era no sols estimat, sinó venerat amb idolatria, cosa que succeí també en el Vaticà, on donà encara més grans proves de la seva bondat i virtuts.

Era extremadament sobri i humil, enemic de tota etiqueta inútil, havent romput amb certes rígides costums del Vaticà que eren considerades com d'indispensable etiqueta.

Treballava la major part de les hores del dia dedicant-ne molt poques al descans i esbarjo, i les restants a les audiències que pròdigament concedia.

La tasca del Papa Pio X fou immensa i callada, car no's dirigí en general a grans coses, com el seu antecessor Lleó XIII, sinó a posar en ordre moltes de les aparentment secundaries i petites.

La característica de la seva tasca fou la constància i sabiduria amb que enfortí els medis espirituals de l'Església.

Al seu antecessor en el pontificat, Lleó XIII, va fer aquella colossal tasca de donar la orientació al món per medi de documents que són veritables pedres incommovibles, sobre les que's pot edificar una immensa obra.

Pio X ha marcat l'orientació en sentit més intens i comprensiu, d'enfortiment, com deiem, dels medis espirituals de l'Església. En nombre, foren moltes menys les obres portentoses de Pio X; mes la seva tasca, gairebé humil, de regular coses ja fundades, reformant-ne unes, renovant-ne d'altres, donant vida plena a les més, és estada immensa i tan portentosa com sòlida i pròdiga en fruits.

I dit enfortiment és estat principalment integrat an la gran missió litúrgica dintre del cos de l'Església.

No contradigué gens les doctrines i obres de Lleó XIII, sinó que les enfortí, al mateix temps que enfortia els valors de la constitució interna de la Església.

En aquest sentit, és molt gran l'obra realitzada per Pio X, essent-ne notes característiques,

el decret sobre Codificació del Dret Canònic; Codificació que anava realitzant fragmentàriament, essent-ne una notable part tota la relativa a la disciplina del matrimoni.

Altra aspecte és, i molt gloriós, la reforma de la Música Sagrada en les Esglésies, en aquell tan famós «Motu Proprio» que donà poc temps després de començar al regnar i que tan gran revolució va portar, no sols en el camp de l'Església, sinó en el de l'Art mundial mateix, desterrant anacronismes i enormitats, i enfonzant tot un repertori indigne no sols de l'Església, sinó també de l'Art.

Un aspecte interessantíssim, i el més profund potser de l'obra del plorat Pontífic, car se dirigeix a donar als feals el fonament de la fè, és la restauració de l'antiga disciplina en la Església en lo que's refereix a l'Eucaristia.

Va recomenar la Comunió diària primerament, que donà ja incalculables fruits; recomenà i quasi obligà la Comunió dels infants als set anys, com ho feia la Església dels primers sigles, i, finalment, reglamentà la Comunió dels malalts.

Considerant també Pio X lo fonamental que és per a la conservació de la fè l'ensenyança del Catecisme, inicià un poderós moviment catequístic traslluit en la cèlebre encicla «Acerbo nimis», i en la formació del Catecisme únic, que tant contribueix a la uniformitat externa de l'ensenyança de la Religió.

Passant a un altre ordre d'idees, a un altre aspecte de l'obra del Papa mort, no's pot deixar de considerar la seva trascendental reforma de les Congregacions, que les ha endreçades a la més perfecta consecució dels fins per a que estan constituïdes, segons les modernes necessitats de l'Església.

En l'ordre intel·lectual, el més delicat de tots, el Papa Pio X, amb una clarividència portentosa i un tacte i una energia imponderables, va resoldre la crisi del modernisme, aixafant completament la bufada teoria.

El modernisme no era més que un moviment disolvent de la constitució orgànica de l'Església, pel seu idealisme amorfe per un costat i pel seu sentit anihilador de tota forma externa i cultural per un altre.

El formidable martell que esmicolà la nova herègia fou l'immortal encicla «Pascendi», de l'altura de les més portentoses encicliques dels més grans Papes. És una magnífica síntesi, que destruí la teoria modernista metoditzant-la, recullint-la de l'escampament amb que's trobava diluïda en llibres i tendències, i fent veure el seu absurd i la maldat de les seves doctrines. Complement de la encicla fou el «Syllabus lamentabili sine exitu», o sigui exposició metoditzada de les doctrines modernistes condemnades.

Com a inevitable seguici, i per precaucionar als sacerdots de caure en les seves aberracions, donà una sèrie de lleis encaminades a cenyir als escriptors eclesiàstics amb una disciplina intel·-

tual robusta que ha fomentat el creixement ordenat de la ciència catòlica, expel·lint els ferments desviadors de l'evolucionisme doctrinal dels modernistes, negació de tota veritat objectiva.

Per a impulsar també la ciència catòlica contra la positiv-moderna, i principalment per a defensar la Bíblia dels atacs dels seus més cruels enemics, va fundar a Roma l'Institut Bíblic, destinat a afermar les posicions de la èxegesis catòlica enfront del racionalisme, i de hipernítica modernista.

En altra ordre de la seva activitat el difunt Papa va ordenar per propia mà i amb la vista fixa en el seu antecessor, l'Acció Social Cristiana codificant en normes de verdadera sabiesa i vigorós impuls de sanes orientacions.

Al mateix que impulsà dicta acció, tallà sens dubtes ni vacilacions els rebrots dolents que'n sortien, començant amb la condemna de «Sillon» francès, i acabant fa poc temps a la resolució i terminació de les lluites de les escoles de Berlín i de Colonia, fixant una vegada més el vertader pensament de la Església en aquest punt.

En l'ordre polític, cal sols recordar el tacte exquisit amb que procedí en el conflicte religiós-francès, tornant la calma als esperits després de la batalla.

La seva recent actitud amb Portugal és ben coneguda: ajuntà en ella la prudència amb la fermesa, traient salva la raó i la veritat.

La seva política amb Espanya era ben determinada amb les seves sabies «Normes» que, amol·lades a l'estat de l'actual política, han infundit el catolicisme espanyol un vigor i una vida esplendorosa.

En fi la obra tota de Pio X, és mirall de una intel·ligència preclaríssima, d'un tacte exquisit, d'una bondat inagotable, d'una fermesa inimitable. Tota ella testimoni de la marevella de son seny com a guia i pare dels pobles cristians.

Deu l'ha acullit indubtablement després de tan heroica vida.

Preguem perquè el seu successor sigui digne de tants grans Papes com Lleó XIII i Pio X.

Les eleccions dels Papes

Dins d'alguns dies se reuniran els cardenals en Còncil·le per a elegir el nou quefe de la Església Catòlica i continuar la mai interrompuda llista dels Papes que des de Sant Pere fins el malograt Pius X han dirigit i governat el poble catòlic.

Es un acte d'una importància innegable i d'una gran transcendència per al catolicisme, i fins per a tot el món.

Per això és que prèn actualitat lo que an això's refereix, i per això és que creim oportú donar, entre altres coses, una lleugera

ressenya històrica de la manera com son estats elegits els Papes des dels primitius temps de la Iglesia.

Excepte Sant Pere, nomenat expressament pel mateix Jesucrist, tots els demés Papes son estat designats per elecció.

El successor de Sant Pere, que era Sant Linus, havia estat coadjutor i company a Roma del Príncep dels Apòstols, i al ser aquest crucificat, els feels instinctivament el varen designar com el més indicat per a substituir-lo en el càrrec de director o prefecte dels cristians de Roma, i per lo tant, en jerarca suprém de tot el poble feel. Tal designació va ser acceptada per tothom, fins pels mateixos apòstols que sobre-visqueren a Sant Pere.

Des de Sant Linus, tots els Papes eren elegits, immediatament després de la mort del que hi havia, pels cristians de Roma, sense distinció de sacerdots ni seglars. Durant els tres primers segles, en que's conservava entre'ls cristians la unió i harmonia tan necessaries sempre, però més especialment en aquells temps de persecució furiosa, les eleccions se feien amb tot sosegament.

Però després, les heregies per un cantó, les diferencies polítiques per un altre, i també la incessant crescuda del número de feels a Roma, varen introduir gèrmens de desordre, que varen fer pensar en una seria reforma.

L'any 422, després de la mort de S. Zòsim, en la elecció que va enlairar a S. Bonifaci I, els electors, tement disturbis a conseqüència de les parcialitats aleshores reinants, varen demanar aussili a l'emperador Honorí, qui's va empendre amb tan d'afany el seu càrrec de protector, que va declarar que, segons qui fos l'elegit, s'abstindria de reconeixè'l, sentant amb això el primer precedent del «veto» o dret de prohibició que s'atribueixen alguns governs, però que, de dret, no ha sigut mai admès per la potestat eclesiàstica.

La reforma va ser molt estudiada i meditada, però no va venir fins a l'any 510, en que'l Papa Simmacus va ordenar que en lo successiu fos solament la clerecia romana que elegia el Papa, i que fos elegit el que reunís més número de vots.

En 531 el Papa Sant Bonifaci II va designar com a successor seu a Virgili; però després, ell mateix va declarar que tal designació era anti-canònica, va cremar el nomenament i va promulgar una constitució prohibint que cap Papa designàs al seu successor, evitant amb això un canvi en el nomenament de Pontífic.

En 607, Bonifaci III estableix que no's procedesqui a l'elecció del Papa fins als tres dies de mort el precedent.

Aixís va anar seguint, essent els Papes elegits per la clerecia romana; però com sigui que anassin creixent les dissensions i els partits polítics, i se'n ressentissin d'això les disposicions pontificies; ocasionant sensibles perturbacions i fins llastimosos cismes. Nicolau II en 1059, en un concili celebrat a Roma, va introduir una important modificació,

com és la de que sois els cardenals fossin els que elegissin al Papa.

Diu aixís la disposició esmentada:

<A fi de que no's reproduesquin les desgracies passades manàm, segons lo disposat pels Pares (del Concili), que després de la mort del Papa els cardenals bisbes reunits procedesquin a l'elecció, i després cridin a la clerecia i al poble per a que prestin el seu consentiment.

<Si'l poder dels impíos priva que la elecció es faci a Roma, els cardenals bisbes, reunits amb la clerecia i els seglars temerosos de Deu, encara que siguin pocs, tindran dret d'elegir Papa en el lloc que creguin més oportú; i si l'electe no pot ser entronizat a la Santa Seu, no per això deixarà de tenir l'autoritat competent per a governar l'Iglesia.>

No consta que ningú protestàs d'aquesta decisió, lo que fa creure que deuria ser ben rebuda, com a encaminada a tallar abusos i turbulencies.

L'elecció, doncs, varen fer-la des de 1059 els cardenals, i en 1274, el Concili de Lyó, XIV general, va establir el sistema de clausura per als electors, que és lo que coneixem amb el nom de Còncave. Manà el Concili que'ls cardenals electors es retirin a un lloc tancat, a on no puguin comunicar-se amb l'exterior, rebre visites, ni cartes, ni parlar amb ningú. Si al cap de tres dies no s'han posat d'acord, se'ls servirà solament un plat per dinar i un altre per sopar. Si al cap de cinc dies més no están encara d'acord, únicament se'ls donarà pa, ví i aigua.

Finalment, en 1623, Gregori XV va fer algunes modificacions a lo decretat pel Concili de Lyó, i va deixar establertes les ceremonies del Còncave tal com s'observen en l'actualitat.

Admet els tres procediments d'escrutini, compromís i aclamació, i estableix que l'elegit ha de reunir les tres terces parts de vots i que cada elector escrigui el seu nom al bolletí amb que vota, nom que quedarà secret excepte en casos raríssims de dubtes que's poden oferir.

VIDA PAGESA

A uns amics de Palma.

Si ja fa temps que cercau
la tranquilidat i calma
que per Ciutat no trobau,
veniu, bons amics, deixau
la vostra ciutat de Palma.

Veniu a la pageisa
i disfrutereu tots tres
la bellesa i l'alegría
i la dolça poesia
de la vida del pagès.

Entreureu dins el casal,
obra d'una edat passada,
que té molt baix el portal
i una clasta per corral
i una torre ja esfondrada.

Un molí dins la porxada
i una prensa de foscó,
una tafona a s'entrada,
una bota congrenyada
i a defora un sestadó.

Dins la casa tot è s vida
perque ningú té 'turai;
ès la vida beneïda
que creix allà dins florida
amb la suó del trebai.

Sentireu dins l'enramada
el cantet de la pastora,
que despert amb sa tonada
de l'amor la dolça onada
dins el cor del qui s'anyora.

Veureu les espigoleres
amb un flocc an el capell,
joventes falagueres,
més fresques i rioleres
que les flors d'hermós ramell.

I sentireu la tocada
del missatge demunt s'era,
i veureu la polsegada
i la paia assarralada
que roman per la vorera,

Per les cloves i marjadas
dels costers del comel à
ses figueres carregades
de figues flors crivallades
que fan ganes de manjà.

I per dins l'hort tarongers
plens de vida i d'esponera,
i ran de la font rosers,
bells-veures i clavellers
i lliris de primavera.

Com blanques flors del boscatge
ubertes al sol sortí,
els matins posa'l missatge
dotze pessas de formatge
dins la prensa del molí.

Sa madona, endiumenjada
amb unes foldetes fines
d'una llista floretjada
de coloret de l'aubada;
dona menjà a les gallines.

El pastor, afanyat, pasta
fins que brolla de suà,
i quant troba que ja basta,
fa la creu demunt la pasta
i mira el forn com està.

Quant vé mig dia, l'ogué
toca'l corn desde'l llindà,
i desjuny el pareí
i la gent de feina vé
a les cases a dinà.

N'ès la taula del missatge
molt profitosa p'el còs;
escudella i companatge
d'olives i de formatge
i un garbell de figues flòs.

I segús poreu estar
que cap comte ni marquès
passa més gust de dinar

que's que passa de manjar
l'escudella un bon pagès.

Els vespres, a la vetllada,
ran del foc que fa bolli
l'escudella rescaufada,
uns parlen de la segada
menir'altres van a monyí.

I més tart, quan han sopat,
el padrinet fuma i calla,
els més veis parlen de blat,
les veies d'espigolat
i el jovent balla que balla.

Així és la vida pagesa
que veureu dins Son Catany
en la mateixa puresa
i la mateixa bellesa
els dotze mesos del any.

Si per está an el terrat
un vespre d'aquests d'estiu,
quant el cel está estrellat,
no heu baratau amb Ciutat,
serà perque no sentiu.

No sentiu la poesia
que a la nostra terra hi ha,
ni ensaboriu l'harmonia
amb que Deu la pagesia
de tant vius colors pintà.

Per una sola mirada,
quant el cel está estrellat
i la lluna s'ha aixecada,
donareu d'una vegada
tots els encants de Ciutat.

Si gosau de les belleses,
sobre tot les de la nit,
dels amors i les grandeses
que per totes parts té enteses
la mà de Deu infinit.

Veniu, amics meus, veniu.
Si tal desitx vos anima,
mai milló qu'ara al estiu:
p'el vostre bé vos ho diu
un bon cor que vos estima.

Juan Mascaró, Pvre.

Un Syllabus d'instrucció moral i cívica

INFANTS

GRUP VI

(12-15 anys)

1. Maneres.

- a Com són manifestadas en l'habillar-se.
- b En la elecció d'amics, llibres i deports.
- c En la benevolença amb els nins més petits.
- d En els nins: en la cortesia especial amb les dónes i nines.

2. Coratge

- a Fets heroics realitzats en favor de l'home: sacrifici d'un mateix,
- b Heroisme diari.
- c Cavalleritat: dedicació dels forts als febles.
- d Coratge moral.

3. Patriotisme.

- a Amor de la terra: emblemes nacionals.
- b Què han guanyat els nostres pares per nosaltres—p. e. llibertat, institucions socials i polítiques.
- c Manera amb que cadascú pot servir la seva terra i la seva posteritat.
- d El Soberà: el seu poder, influencia i responsabilitats.

4. Pau y guerra.

- a Valor de la pau i les seves victories.
- b Deures dels ciutadans en temps de guerra.
- c Mals de la guerra.

5. Justícia.

- a Amor de la justícia.
- b Relacions justes i injustes entre patrons i empleats.
- c Drets dels animals.

6. Propietat.

Disposicions i oportunitats: responsabilitat en el llur ús.

7. Economia.

- a Manera i raó de l'estalvi: Caixes d'Estalvi.
- b Damnes que la beguda porta a la nació.

8. Bona fé.

- a Victòria de la ciència sobre l'ignorància i la superstició.
- b Progrés de la veritat.
- c Amor de la veritat.

9. Conciència.

- (a Els drets de la consciència, individual i social.
- b Esclarament de la consciència.
- c Desenrotllament de la consciència.

GRUP VII

(15-14 anys)

1. Patriotisme.

- a El vot: la seva natura i responsabilitats
- b Governament local.
- c La nació i el seu governament.
- d La societat com organisme: el seu desenrotllament a través de la família, la tribu i la nació.
- e Fraternalitat universal.

2. Pau i guerra.

- a Relacions internacionals: com les nacions poden ajudar-se les unes a les altres.
- b Valor de l'arbitratge.

3. Justícia.

- a Desenrotllament de l'idea de justícia des dels primers temps.
- b Desenrotllament de l'esperit humà en les lleis.
- c Desenrotllament de l'idea d'igualtat.

4. Propietat.

- a Propietat individual i col·lectiva.
- b Responsabilitats de la propietat.
- c Cura dels llibres, estres, etc., emprats.

5. Economia.

- a Senzillesa en el viure.
- b Mals del deute.
- c Mals de l'apostar i del jugar: significació dol desig de cobrar sense retre cap servei.

6. Cooperació.

- a Entre els ciutadans.
- b Entre les nacions; en el comerç, l'art i el pensament.

7. La Voluntat.

- a Educació de la voluntat.
- b Aventatges de fer les coses intel·ligentment, sense vacil·lació, fins al terme, amb jo-

cunditat i plens de zel.

c Perill de la peresa mental i moral.

8. Respecte d'un mateix.

Respecte d'un mateix i retenció en pensament, paraula i obra.

9. Ideals.

Valor i bellesa d'un ideal per la vida.

Noves d'Inca

FUNERALS PEL PAPA.—Després d'una setmana de tocar de mort, tots els dies, divenres es celebraren a nostra Iglesia Parroquial suntuosos funerals en sufragi de l'ànima del Sant Pare, quina mort plora el món catòlic.

La iglesia presentava un aspecte trist i sever estant l'altar major d'alt a baix cubert de negre, lo meteix que'l presbiteri i embrendolats. An centre de la nau s'axecava un suntuós túmulo il·luminat per dotze grosses atxes. Mossèn Miquel Llinàs Cura-Ecònomo fonc el celebrant i Mossèn Guillerme Pujades i Mossèn Andreu Jaume actuaren de Diaca i Subdiaca.

En atenció a que'l Papa volia l'us del cant gregorià a les iglesies s'ès cantat aqueix pel seu funeral, però per dar-li més solemnitat, a l'introit, l'ofertori i comunió s'ha cantat la música de una missa a veus de O. Ravello, per la Capella de la Parroquia.

La concurrència era regular. Han rendit tribut de dol i veneració a Pio X el Magnífic Ajuntament presidit pel Senyor Bal·le D. Pere Balle. El Coronell D. Waldo Calero acompanyat de nombrosa representació de l'oficialitat militar. El Capità de la Guardia Civil i altres persones distingides, figurant pel seu nombre les senyores d'Inca que, vestides de rigurós dol, ben poques hi hauràn fet falta.

A SANT FRANCESC.—També en aqueixa iglesia s'han celebrats suntuosos exequies en sufragi de l'ànima de Pio X.

L'altar major s'ha posat de dol. En mig de la iglesia s'ès axecat un grandió túmulo. An els costats del primer cos tenia els escuts de Pio X, i el de San Francesc. Demunt el segon cos, rematant el monument funebre, es destacava la Triara pontificia sobre un encrevat que'l formava el pastoral i la creu de patriarca, voltant dit túmulo e-hi havia multitud de atxes i ciris encesos.

Divenres a les 6 del capvespre se resaren Matines i tot seguit cantaren Laudes de difunts. Dissapte, o sia avui matí, hi ha hagut ofici de requiem oficiant el Rnt. P. P. J. Cerdà superior de la Residencia d'Inca i servint de ministres Mossen Gabriel Reus i Mossen Domingo Alzina. La Escolania se-

ràfica ha cantat la missa gregoriana de requiem amb algunes parts a veus.

FIGUES.—Les figues han vengudes mes primarenques que no solien venir aquests anys passats; però maduren malament, moltes son dolentes, com a malalties i si segueix ploquant s'en podran secar ben poques.

CARTA DE SEGURADAT.—Fins dia 31 del mes que acaba, hi ha lloc per anar a treure les cèdules personals de Can Kirchofer sense gastos.

SUSCRIPCIÓ.—L'Ajuntament d'Inca, per indicació del Sr. Governador, ha uberta una subscripció local per auxiliar els repatriats venguts a Espanya amb motiu de la guerra europea.

El Municipi l'encapsala amb 50 ptes i el Sr. Bal·le la segueix amb 10 ptes. que continuaran els demés retgadors, segons la voluntat de cada ú. Ademés el Sr. Bal·le enviarà un B. L. M. a les entitats de la Ciutat suplicant-los que contribuesquen en alguna llimosna a les necessitats dels germans de patria que han tengut que abandonar les seves col·locacions a on hi tenien l'aguany per la vida.

Hem rebuts els quaderns 2, 3 i 4 de la *Guerra Europea* que se publica en força de gravats.

NOSTRO MERCAT.—Dijous nostre mercat se ve bastant concorregut, veent-se nostres places plenes de generos i de firers.

De beçó s'en presentà ben poc, a pesar que'l preu que retgeix no és un preu desesperat. Se cotisa a 90 ptes el quintà, i a dir veritat, noltros l'hem vist més baix moltes vegades en temps normals.

SOBRE'L CANS.—Ahi se tornà fer un pregó ordenat, de part del Sr. Bal·le, que'ls cans anassen emmorralats, degut que hi ha haguts alguns cassos de rabi entre Inca i Binisalem.

In hoc signo vinces, poema constantinià d'en Andreu Caimari—1'50 ptes.

PLUGES.—Ha fetes unes quantes pluges primetes, fent un canvi de temperatura brusca que ha arribat a fer fredor.

CULLITA DE METLES.—Nostros pagesos ja acaben de cullir l'esplet de metles, quexat-se, per regla general, que són estades petites i poc ratents.

Postals en fotografia del Oratori de Santa Magdalena.—A nostra Llibreria.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS
Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	90'00	el quintà
Blat	a	21'00	la cortera.
Xexa	a	23'00	id.
Sivada	a	0'90	id.
id. forastera	a	08'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	09'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	17'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	40'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	
Safrá	a	03'50	s'unsa.

LLIBRERIA Carré de la Meuta número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebudes

El Sig'o XX y el fin del mundo segun la profecia de San Malaquias por D. Rafael Pijoan, Doctor en Sagrada teología Dignidad de Arcipreste de la S. I. Catedral de Menorca, Predicador Apostólico, Predicador y capellan de honor de su Magestad—2 ptas.

Llibre de la vida de N. S. Jesucrist per Mossen Juan Aguiló. Obra premiada en el certamen hagut entre'l Clero de Mallorca per edicte del Illm. i Rm. Sr. Doctor D. Pere Juan Campins Bisbe d'aquesta Dióccesis l'any del Senyor de MCMII.—4 ptes enquadernat i 3 en rústica.

Biografía del M. R. P. Joaquin Rosselló y Ferrá fundador de la Congregación Diocesana de PP. Misioneros de los Sagrados Corazones de Jesús y de María por el P. A. T. SS. CC.—2 ptas. enquadernado y 1'50 en rústica.

Enciclopedia Jurídica Española.— Tomo décimo.

La perla del Hogar o mi Perfecta cocinera—Manual práctico de cocina Española, Americana, Francesa, Inglesa e Italiana, con gran número de formulas especiales, escrito por D.ª Carmen Farinós y de Gispert—2'75 ptas.

RECORDATORIS de Primera Comunió
MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS
CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES
A nostra Llibreria.

LLIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEURINA
CALLE DE LA MURTA, 5.—INCA.

La ciencia de los negocios, por Waldo Pondray Warren, encuadernado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combes, en rústica, 2 ptas.

El Libro del Ama de casa, por P. Combes en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne, en rústica, 2 ptas.

El Hombre práctico, por Aracne, en rústica, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Simón, versión española por el autor, en rústica, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadernado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadernada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos enquadernados, 10 ptas.

Cuidados que exige la primera infancia, por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charruau, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.

El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.

Sursum Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

PLANCHADO ALEMÁN
PARA CUELLOS, PUÑOS Y CAMISAS
SUCURSAL EN INCA

florencio Prat
Mayor 6, 8, 10 P. del Sol 1, 2.

Precios: Para cuellos todas formas a 10 céntimos uno.
« Para Puños todas formas a 10 céntimos par.

Los Cuellos y Puños pueden mandarse sucios o sea sin lavar siendo el mismo precio.

Los Domingos después de las doce, no se admitirán nuevos encargos para servir en la misma semana.

Imprenta de Miguel Durán Seurina.